

ĐỀ SỐ 05

I. Đọc hiểu (3,0 điểm)

Đọc văn bản:

Sự trưởng thành là nhiệm vụ cá nhân và tạo ra môi trường cho mọi người trở nên trưởng thành là nhiệm vụ của gia đình, trường học, xã hội. Trưởng thành là một quá trình thay đổi về tư duy lẫn nhận thức, nó không liên quan tới tuổi tác hay môi trường sống cũng không liên quan tới ngoại hình hay vật chất bên ngoài. Có người trưởng thành rất sớm nhưng có người chỉ lớn xác mà không bao giờ chịu trưởng thành.

Mục tiêu đầu tiên của đàn ông nên là trở thành người trưởng thành thay vì thành đạt hay quyền lực. Các cô gái cũng vậy, muốn lấy được tâm chồng tốt cũng nên đặt tiêu chí tìm người trưởng thành làm gốc. Cha mẹ nên mong và tạo điều kiện cho con cái trưởng thành thay vì để chúng là những đứa con lớn xác biết nghe lời. Bởi vì vâng lời hay ngoan hiền không có nghĩa là trưởng thành.

(Trích: *Sống như ngày mai sẽ chết* - Phi Tuyết - Nxb Thế Giới, 2017)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính của văn bản.

Câu 2. Theo tác giả thì trưởng thành là gì?

Câu 3. Anh/chị hiểu như thế nào về câu văn: “Vâng lời hay ngoan hiền không có nghĩa là trưởng thành”?

Câu 4. Anh/chị có đồng tình với quan điểm: “Có người trưởng thành rất sớm nhưng có người chỉ lớn xác mà không bao giờ chịu trưởng thành” không? Vì sao?

II. Làm văn (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Từ nội dung của văn bản phần Đọc hiểu, anh/chị viết một đoạn văn khoảng 200 chữ bàn về ý nghĩa của sự trưởng thành của con người trong cuộc sống.

Câu 2. (5,0 điểm)

- Con lạy quý tòa...

- Sao, sao?

- Quý tòa bắt tội con cũng được, phạt tù con cũng được, đừng bắt con bỏ nó....

Lúc bấy giờ tôi đang ngồi giấu mặt sau bức màn vải hoa ngăn chỗ làm việc bên ngoài và phòng ngủ bên trong của Đẩu. Sau câu nói của người đàn bà, tôi cảm thấy căn phòng ngủ lộng lộng gió biển của Đẩu tự nhiên bị hút hết không khí trở nên ngột ngạt quá. Tôi vén lá màn bước ra.

Người đàn bà nhận ra được tôi ngay. Mụ nhấp nhúm xoay mình trên chiếc ghế như bị kiến đốt, và về sau tôi mới sực nghĩ ra, mụ nghĩ rằng tòa án đã bố trí sẵn tôi ngồi phía sau để chuẩn bị làm nhân chứng.

- Chị cứ ngồi nguyên đấy! – Đẩu nói với vẻ đầy hào hứng của một con người bảo vệ công lí vừa có thêm người đến tiếp viện, anh chạy sang phòng bên xách một chiếc ghế cho tôi. Bấy giờ dưới con mắt của người đàn bà hàng chài, vị chánh án không phải là Đẩu đã

trở về ngôi sau chiếc bàn lớn mà là tôi, với mấy vết thương đã nên da non nhưng vẫn để dấu vết trên mặt.

- Tỳ bà! – Đâu thay đổi cách xưng hô, khoác trên mình cái cung cách bề ngoài của một vị chánh án – chủ trương nguyên tắc của chúng tôi là kêu gọi hòa thuận...

Đang ngồi gục xuống, người đàn bà bỗng ngẩng lên nhìn thẳng chúng tôi, lần lượt từng người một, với một vẻ ban đầu hơi ngỡ ngác.

- Chị cảm ơn các chú! – Người đàn bà đột nhiên thốt lên bằng một giọng khẩn thiết – Đây là chị nói thành thực, chị cảm ơn các chú. Lòng các chú tốt nhưng các chú đâu có phải là người làm ăn... cho nên các chú đâu có hiểu được cái việc của các người làm ăn lam lũ, khó nhọc...

Cảm nhận của anh/chị về hình tượng người đàn bà hàng chài trong đoạn văn trên. Từ đó, nhận xét ngắn gọn về đẹp khuất lấp của người đàn bà hàng chài trong tác phẩm Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu.

(Trích: “Chiếc thuyền ngoài xa” – Nguyễn Minh Châu, Ngữ văn 12)

=====Hết=====